

«Δεν υπάρχει σάλιο»... για τους εργαζόμενους μηχανικούς!

Την ίδια στιγμή που ο υπουργός Εργασίας κ. Λοβέρδος με θράσος Βαυαρού αντιβασιλέως ανακοίνωνε ότι για τους εργαζόμενους στα ταμεία «δεν υπάρχει σάλιο», στο θαυμαστό κόσμο του ΕΤΑΑ/ΤΣΜΕΔΕ συμβαίνουν «κοσμογονικές» εξελίξεις». Δε μας έφταναν οι μειώσεις μισθών, η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, οι νέοι αντιλαϊκοί φόροι, το τέλος του αφορολόγητου και άλλα ων ουκ έστι αριθμός δεινά που μας επιφύλασσε η «σοσιαλ(η)στ(ρ)ική» μας κυβέρνηση, από κοντά και η ηγεσία του ΤΕΕ, δίκην «επιμελέστερου» μαθητή, να συμβάλλει «δημιουργικά» στην «εθνική προσπάθεια» ανακοινώνοντας ένα σχέδιο κανονισμού για τον πολυδιαφημισμένο Κλάδο Πρόσθετων (πρώην Προνοιακών) Παροχών του ΤΣΜΕΔΕ, ο οποίος επιβάλλει στους ασφαλισμένους επιπλέον εισφορά 14 €/μήνα(!), προκειμένου να παίρνουν επίδομα ανεργίας 700 €, μια φορά στα 10 χρόνια(!). Από τα μπατζάκια της ηγεσίας του ΤΕΕ και του ΕΤΑΑ/ΤΣΜΕΔΕ τρέχει η «πρόνοια» - γι αυτό άλλωστε και ο πρόεδρος του ΤΣΜΕΔΕ ανέλαβε (προσωρινά έστω) και την «εξέχουσα» θέση του προέδρου της Τράπεζας Αττικής. Βέβαια, την ίδια στιγμή, όπως γράφαμε σε παλιότερο σημείωμά μας απ'αυτήν εδώ τη σελίδα, οι συνταξιούχοι καθυστερούν σχεδόν ένα χρόνο για να πάρουν τη σύνταξή τους, τα νοσήλια καταβάλλονται με καθυστέρηση άνω του 6μηνου κλπ. κλπ. ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΑΛΛΟ! Η αγανάκτηση των εργαζόμενων μηχανικών είναι ΠΕΡΑ ΓΙΑ ΠΕΡΑ δικαιολογημένη. Ενδεικτικά μόνο, για το τι σημαίνει «ΤΣΜΕΔΕ, έτος 2010», δημοσιεύουμε σήμερα (και ασφαλώς θα επανέλθουμε) επιστολή-καταγγελία συναδέλφισας αρχιτέκτονα. Αξίζει να τη διαβάσετε γιατί η περίπτωση αυτή δείχνει ανάγλυφα την ουσιαστική σχέση του ταμείου μας με τους ασφαλισμένους, ιδιαίτερα μετά τις πρόσφατες αντιδραστικές αλλαγές πλήρους ενσωμάτωσης στην ανταποδοτικότητα, με την εισφορο-αφαίμαξη των εργαζόμενων και την ανάληψη εξοφάνιση κάθε ίχνους κοινωνικής ασφάλισης και παροχών.

ΤΟ ΤΣΜΕΔΕ ΒΛΑΠΤΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ!

Συνάδελφος Αρχιτέκτων μηχανικός (ΤΕΕ/ΤΣΜΕΔΕ από το 1982), αφού άσκησε ελεύθερο επάγγελμα για μια εξαετία (1982-1988), μπήκε στο Δημόσιο (με μοριοδότηση, ως μόνιμος υπάλληλος) όπου εργάζεται ως σήμερα (22 χρόνια). Κατά την τότε είσοδό της στο Δημόσιο θέλησε να τακτοποιήσει οφειλές που είχε στο ΤΣΜΕΔΕ, προηγούμενων 3 ετών (1985-1988). Με υπόδειξη των τότε υπαλλήλων του ταμείου οδηγήθηκε στην εξόφληση μόνο του κλάδου Κύριας Σύσταξης και όχι του Ειδικού Λογαριασμού. Της είχε εξηγηθεί μάλιστα, ότι εφόσον η συμμετοχή της στον ειδικό λογαριασμό ήταν μικρή (<10 έτη), δεν προκύπτει δυνατότητα αναλογίας στην κύρια σύνταξη, εφόσον πλέον είναι στο Δημόσιο και δεν θα πάρει τη σύνταξη αυτή (θα συνταξιοδοτηθεί με την κύρια σύνταξη ΤΣΜΕΔΕ + το επικουρικό της ως δημόσιος υπάλληλος). Της ζητήθηκε μάλιστα και υπέγραψε Υπεύθυνη Δήλωση παραίτησης από τον ειδικό λογαριασμό του ταμείου.

Μετά από **17 ολόκληρα χρόνια στο Δημόσιο** (2005) της έρχεται ειδοποίηση από ΤΣΜΕΔΕ για χρωστούμενα στον ειδικό λογαριασμό των ετών 1985-1988. Τα χρήματα αυτά, το ταμείο – τράπεζα τα διεκδικεί με απαράδεκτο εκβιαστικό τρόπο, **καταργώντας την ασφαλιστική κάλυψη υγείας** από την συνάδελφο (μη ανανέωση βιβλιαρίων στην ίδια και τα 2 παιδιά της). Αυτός ο εκβιασμός μάλιστα συμβαίνει τη στιγμή που η συγκεκριμένη συνάδελφος βρίσκεται σήμερα με 67% αναπηρία, λόγω σοβαρών προβλημάτων υγείας:

- Εγχείριση ανοικτής καρδιάς (Ωνάσειο 2004) με τοποθέτηση 2 μεταλλικών βαλβίδων.
- Εγχείριση αφαίρεσης μαστού λόγω καρκίνου (2007), με συνεχή αντικαρκινική θεραπεία μέχρι σήμερα, και πολλαπλούς ελέγχους ανά εξάμηνο.

Για την συνάδελφο αυτή το Ταμείο – Τράπεζα διέκοψε την κάλυψη υγείας (ΚΥΤ) εκβιάζοντας για την πληρωμή ενός υποτιθέμενου χρωστούμενου ποσού προ 22ετίας, στον ειδικό λογαριασμό. Ενός ποσού (πρίπου 4.500 ευρώ σήμερα) χωρίς καμιά ανταπόκριση στην σύνταξη, και που το ταμείο θυμήθηκε να το ζητήσει μετά από 17 ολόκληρα χρόνια.

Τους προηγούμενους μήνες και πριν μας κάνει κοινωνούς της υπόθεσης, η συνάδελφος επέμενε για το άδικο της διεκδίκησης αυτής πιστεύοντας βέβαια, ότι σε κάθε περίπτωση θα συνεχίζεται η ασφαλιστική της κάλυψη στον τομέα υγείας. Υπέβαλε μάλιστα και ένσταση στο ΔΣ του ΤΣΜΕΔΕ η οποία απορρίφθηκε χωρίς ποτέ να ειδοποιηθεί ώστε να παραστεί και να υποστηρίξει τη θέση της.

Αυτό λοιπόν είναι το πραγματικό πρόσωπο του ταμείου μας, που κατά τα άλλα κολυμπά σε πακτωλό αποθεματικού, που κάνει μπίζνες στην Τράπεζα Αττικής και το χρηματιστήριο με τον ιδρώτα των εργαζόμενων συναδέλφων. Το **Ταμείο – Τράπεζα** πλέον διεκδικεί επάξια και τον τίτλο του **Ταμείου – Φονιάς**.

Το ζήτημα δεν είναι ατομικό αλλά πολιτικό-κοινωνικό όταν ο ασφαλιστικός φορέας εκβιάζει καταργώντας τη κάλυψη υγείας σε συνάδελφο με εκρηκτικά προβλήματα υγείας. Η άμεση ανανέωση της ασφαλιστικής κάλυψης της συναδέλφου (ανεξάρτητα από τη “νομική βασιμότητα” της διεκδίκησης για το προ 22ετίας ποσό) πρέπει βέβαια να γίνει, αλλά δεν μπορεί να διορθώσει την εικόνα του πραγματικού προσώπου του ταμείου μας. Η ένταση του αγώνα στη ρότα του ταξικού κινήματος των εργαζόμενων συναδέλφων παραμένει το μόνο φάρμακο για την υπεράσπιση των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων.